

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การส่งออกของไทยนับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพราะมีสัดส่วนเกือบ 1 ใน 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้จากการส่งออก ให้แก่ประเทศเป็นอันดับ 2 รองจากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีจำนวนโรงงานมากกว่า 4,500 โรงงานกระจายอยู่ทั่วภูมิภาค ซึ่งก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 1 ล้านคน รวมทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศโดยคิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยประมาณร้อยละ 7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2543)

การส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยในปี 2543 มีมูลค่าการส่งออกรวม 221,633.50 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2542 ถึงร้อยละ 14.50 และมีสัดส่วนร้อยละ 8 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดทั้งประเทศ ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร (อัครยุทธและชุติมา, ผู้จัดการบริการ, 2544) โดยในช่วงปี 2538-2541 เสื้อผ้าสำเร็จรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าการส่งออกสูงเป็นอันดับสอง รองจากเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โดยมีมูลค่าการส่งออก 102,000 ล้านบาทในปี 2538 79,900 ล้านบาทในปี 2539 97,100 ล้านบาทในปี 2540 123,100 ล้านบาทในปี 2541 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2543) ส่วนในปี 2542 มูลค่าการส่งออกลดลงเหลือ 109,890 ล้านบาท และปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 124,121 ล้านบาท ในปี 2543 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 56.10 ของมูลค่าการส่งออกสิ่งทอทั้งหมด (อัครยุทธและชุติมา, ผู้จัดการบริการ, 2544)

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของภาคเหนือมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ปัจจุบันมีผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 72 ราย (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2544) โดยในจำนวนนี้เป็นผู้ผลิตและส่งออกจำนวน 30 ราย (กรมการค้าต่างประเทศ, 2544) ซึ่งก่อให้เกิดการจ้างงาน ทำให้ประชากรในท้องถิ่นมีงานทำ มีรายได้เพิ่ม และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อีกทั้งอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปยังเป็นอุตสาหกรรมที่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนมาโดยตลอด ทั้งด้านการเงิน การยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร และการร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อเร่งขยายตลาดส่งออกไปยังตลาดใหม่ (สำนักงานส่งเสริมการลงทุนภาคเหนือ, 2539)

อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปก็มีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการขยายตัว เนื่องจากการแข่งขันที่มีความรุนแรงมากขึ้น มีประเทศผู้ผลิตที่เป็นคู่แข่งเพิ่มมากขึ้น เช่น ประเทศอินเดีย หรือประเทศจีน ที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า และวัตถุดิบในประเทศมีมากกว่า ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ชะลอตัวลง (อัครยุทธและชุติมา, ผู้จัดการบริการ, 2544)

จากสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น ผู้ประกอบการต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย ทำให้ผู้ประกอบการต้องเร่งมือพัฒนาเพิ่มศักยภาพขององค์กร เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ศึกษา สนใจที่จะศึกษาถึงการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของผู้ประกอบการในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้มีประสิทธิภาพและมีความได้เปรียบในการแข่งขันบนเวทีการค้าโลก และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจด้านนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ในธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่
3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจลงทุนในธุรกิจด้านนี้